

Saidissa oli kuitenkin ihan toinen puoli, kuun valoisa puoli. Kuun, joka näkyi iltaisina ja öisin. Aamulla ja päivällä Saidin paahde oli kiivas. Hän oli iltaihminen.

Iltaisina opin tuntemaan herkän Saidin, jonka katse oli pehmeä. Ehkä se oli näin myös tuttavuutemme edetessä ja avioliittomme kestäessä, vastoin kaikkea todennäköisyyttä.

Joskus olen miettinyt, johtuiko tämä arjen lempeä puoli siitä, ettei meillä ollut taloudellisia ongelmia. Said tienasi hyvin, ja vararahastona meillä olivat säästöni.

Toistaiseksi kävimme parhaat keskustelumme kääntäjän välityksellä puhelimella. Said osasi hyvin englantia ja kohtalaisesti suomeakin. Kuitenkin arabiaksi kaikki vivahteet välittyivät, käännettynä englanniksi.

Hän saattoi kirjoittaa minulle: Taina, sinä olet pehmeä ja valkoinen kuin untuvapallo. Menet rikki, kun lähden. Et saa sanoa, että rakastat minua. Olen ollut sinulle avoin, kerroin heti, etten rakasta sinua ja tulen lähtemään. En tule löytämään ketään, joka rakastaa minua kuin sinä. Et välitä autoista, maallisesta mammonasta, et käy diskoissa tai juo.

Ja jos sinä otat toisen maahan muuttajamiehen, hän ei tule olemaan niin hyvä kuin minä. Hän ottaa sinut vaan rahan, seksin tai pitkien valkoisten hiustesi takia.

Kun hän tuli myöhään yöllä vuorosta, minä olin vielä valveilla musiikkia kuunnellen ja kirjoittaen. Aluksi hän oli kirjoittamistani vastaan.

Tienaan tarpeeksi. Ei sinun tarvitse tehdä työtä. Irakilainen mies elättää vaimonsa. Mutta kun sanoin, ettei hän ymmärrä minua, Said tulistui.

Kyllä minä ymmärrän sinua. Kirjoittaminen saa sinut rentoutumaan. Saat kirjoittaa, mitä haluat.

Maahanmuuttokriittisyyteni oli alkanut karista.

Said avasi satelliittikanavan, kun tuli vuorosta, ja katsoimme Dalidan ja Fairuzin lauluesityksiä, kauniita Koraaniresitaatioita, ohjelmia aikaisemman Mosulin kauneudesta sekä tietenkin egyptiläisiä elokuvia.

Said selitti minulle, että Isis oli tuhonnut maailman vanhimman kulttuurin sekä yhtälailla moskeijoita ja kirkkoja. Kuinka hän nuoruudessaan oli seurustellut niin muslimien kuin kristittyjen kanssa domino- ja muissa pelikahviloissa. Hän selvensi, terroristit eivät ole muslimeja, vaan kuolinisku islamille. Koraanissa ei ole mitään, mikä tukee terrorismia. Islam kehottaa vaalimaan elämää, ihmisten, eläimien, jopa kasvien elämää.

Hitaasti näiden iltojen aikana, yhteisen kielen vähitellen löytyessä, englannin ja suomen sekoitusta ja käännöksiä, kauniiden laulujen myötä, koitti viimein se yö, kun käännyin oikeasti muslimiksi.

Said tuli ajosta väsyneenä ja nälkäisenä, meni suihkuun, ja minä laitoin lämpenemään ruokaa, jota olin valmistanut. Riisiä, jota olin keittänyt laittamalla ensin öljyä kattilaan, maustanut currrylla ja paprikalla. Paloittelin joukkoon säilykelihaa arabialaisesta ruokakaupasta, sekä paistettua munakoisoa, sipulia ja valkosipulia. Hätäratkaisu. Olin tehnyt suklaavanukasta.

Ruokailimme hiljaisuuden vallitessa, koska Said arvosti ruokaa, se ei ollut itsestäänselvyys vaan lahja Allahilta.

Poltan vain yhden tupakan, Said sanoi.

Kun hän oli tullut tupakalta, hän heitti minut sängylle vatsalleni, asettui päälleni ja kysyi:

Mistä sinä pidät?

Saanko kertoa sinulle salaisuuden? Kuiskasin.